

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. februvarja.

Ministerska kriza — je predmet, s katerim se pečajo vsi časniki brez razlike barve. Povod temu je dopis, objavljen v poljskem „Czas“-u, v katerem dopisnik na podlogi zanesljive informacije trdi: „Poročilnih z Dunaja prihajajočih je položaj jako ter vedno bolj napet. Pripravljene moramo biti na nam neugoden preobrat.“

Taka vest v tacem listu, ki je na glasu, da je v najožje zvezi z merodajnimi krogi poljskimi, učinkuje, kakor bi olja na ogenj ulil in razplamtí še bolj že itak preživahno časnikarsko fantazijo, in res čitajo se že glasovi, kakor bi bila kriza zares že gotova, neizogibna; domneva se že, kdo bode naslednik Taaffe-ja in kdo grofa Kalnoky-ja. Slučajna navzočnost grofa Andrassyja in kneza Karola Auersperg-a na Dunaji že zadostuje, da se sklepa, da prideta ta dva moža zopet na krmilo. A vse to so — pretirane kombinacije brez prave zaslombe, kajti kakor poroča „Pokrok“, bil je knez Karol Auersperg res v avdijenci pri cesarji, kakor začetkom leta vsak tajni svetnik, a opozicija nema nobenega uzroka radovati se nad nasledki te avdijence in bivanje grofa Andrassy-ja na Dunaji pripisovati je zasobnim opravkom, zlasti pogrebu grofa Festetics-a.

A ker se vest o ministerski krizi razpravlja tudi v oficijoznih listih, zaključujejo časopisi avtonomistične stranke, da vlada sama širi to vest, da jo hoče uporabljati kot nekako svarilo nasproti avtonomističnim poslancem, ki so kakor po njih zastopani narodi postali neverjetni Tomaži v očigled neodločnemu in vedno odlašajočemu postopanju vlade.

Ta nezaupnost v vlado je nasledek njenega delovanja, in sicer nasledek, ki se, kakor opomni „Pokrok“, ne da odstraniti s „tim maličkým politickým strašákem o krizi.“

„Politično strašilo,“ to je pravi izraz za vse vesti in poročila o ministerski krizi, s tem sredstvom bi grof Taaffe rad uplival na desnico in jo storil pripustljivejo in za njegove namene voljnejo,

kakor je bila do sedaj. A ta grožnja je neumestna in slabo utemeljena, kajti, naj odstopi katera vlada koli, sestavlja se novi kabinet vedno le izmej parlamentarne večine, ta pa je v rokah avtonomistov, avtonomisti pa so baš v aféri Kaminskega pokazali večo solidarnost, nego je bilo vladi ljubo in drago. Novi kabinet, to vsaj ni drzovit zaključek, poklical bi se izmej desničarjev, in nemogoče ni, da bi dobili potem na krmilo može, ki bi bili celo odločnejši in koristnejši za avtonomistično stranko.

Česki listi kar naravnost pišejo, da naj si vlada ne domišlja, da bi narodi, zastopani po poslancih na desnici, njen odstop smatrali za veliko nesrečo in da, ako česki klub v državnem zboru ne dobi nikakega jamstva, da se bode vlada njegovim terjatvam nasproti v bodoče kazala prijaznejšo nego do sedaj, potem bodo tudi česki poslanci morali znebiti se dosedanje potrpljivosti in popustljivosti in potem utegne vlada v istini dobiti dovolj utemeljenih razlogov, širiti vesti „o pretečih možnih premembah“.

Da se tako piše dan danes, ko je preteklo ravno štiri leta, odkar je grof Taaffe minister naših notranjih zadev, temu kriva je vlada sama, katera je zapisavši na svoj prapor: Ravnopravnost in pomirjenje mej vsemi narodi, ves čas delovala z malimi neznatnimi sredstvi in se deloma izneverila svojemu načelu, tako da Čehi, katerim, kakor nam, ne godi ta homeopatični način vladanja, danes svoj vstop v državni zbor javno imenujejo „Pot v Kanoso“.

Po štiriletnem vladanju se vlada ne more sklicevati niti na svojo dobro voljo, in to je povod, da se razobeša strašilo ministerske krize, ktere v resnici ni in katera bi nastala le v dveh slučajih: Ako bi se temeljno premenila naša vnanja politika, ali pa desnica ne hotela dovoliti vseh davkov in bremen, katerih potrebuje nova orientalska politika Avstrije.

Tako je mnenje najvažnejših slovanskih listov o ministerski krizi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. februvarja.

V petek odgovoril je v državnem zboru minister-prvosednik grof Taaffe na interpelacijo dr. Herbsta in tovarišev glede prepovedanega razprodajanja listov „N. W. Tagblatt“ in „Constit. Vorstadt Ztg.“ Grof Taaffe se ni spuščal podrobno v nagibe tej naredbi; omenjal je le §. 3. tiskovne postave, kateri daje političnim deželnim oblastim pravico, da smejo posebnim osebam za označeni okraj dovoliti razprodajo perijodičnih tiskovin za preklicljivi čas, tedaj smejo gotovo tudi ta rok preklicati, ne da bi trebalo za to določenega pogoja; to je pripuščeno razumnosti oblastij. Sicer se je pa ta naredba storila z ozirom na javne razmere. Kajti, če listi z dolgo trajno doslednostjo razburjajo strasti ljudstva s tendencioznim popisovanjem dogodkov javnega in privatnega življenja, če utegnejo njihovi proizvodi z nesramnimi naznanili (burno odobravanje na desni) žaliti in kvariti нравni čut velike mase ljudstva: v takem slučaju je vlada ne le opravičena, nego celo primorana (dobro, na desni), da uporabi svoja postavna sredstva v obrambo. Da bi se tiskovna postava jednostransko rabila, ta ugovor odločno zavračam; vlada se lahko skaže, da so dosedanje tiskovnoređarstvene naredbe zadevale javne liste brez ozira na njih politično stališče. (Odobrovanje na desni; smeh na levi.) — V tej seji utemeljeval je tudi dr. Bulat svoj predlog o preneredbi §. 14. sodnega reda za Dalmacijo, razpravlja odlok najvišjega sodišča z l. 1882., kateri je prouzročil po vsej deželi veliko razburjenost. To vender ne gre, pravi govornik, da bi najvišji sodni dvor, ne maraje za državne osnovne postave, za Dalmacijo kar dekretiral izključivo italijanski sodnijski jezik. Predlog dr. Bulata se na njegovo zahtevo preda justičnemu odseku.

Iz zadnje avdijence kneza Karola Auersperga pri Nj. Veličanstvu izvajali so ustavoverci za-se najslajše nasledke: knez jim je prišel pomagat omajati stališče Taaffejevo. „Politik“ je pa toliko poredna, da jim ne pusti tega veselja. V dopisu z Dunaja trdi se namreč odločno, da Nj. svetlost nikakor ni prišla do tega, da bi bila mogla ofenzivno delovati v tem smislu in če se že mora

LISTEK.

Junak našega časa.

(Roman M. Lermontova posl. J. P.)

II.

Knežna Mary.

11. maja.

Včeraj prišel sem v Pjatagorsk in najel stanovanje na nekej višini pod Mašukom; ob hudej uri dotikali se bodo oblaki moje strehe. Danes zjutraj ob petih odprl sem okno in moja soba napolnila se je s prijetno vonjavo cvetic, rastočih v majhnem vrtci. Veje cvetočih češenj molé mi v okna in veter nasipa mojo mizo z belimi cvetnimi listki. Na tri strani imam jako lep razgled: na zapadu vidi se petoglaví Beštu, na severu vzdiguje se Mašuk kakor perzijska kapa in zapira ves obzor na tej strani,

na vzhodu je razgled še lepši in veselejši: v nižavi širi se pod menoj čisto in lepo mestece, izvirajo zdravilni vreli, in razgovarjajo se ljudje v različnih jezicah — tam dalje vzdigujejo se amfiteatralično sinje gore, na kraji obzora vleče se pa vrsta sneženih vrhuncev, počenši s Kazbekom in končavši z dvoglavim Elbrusom Kako prijetno je življenje v tako lepem kraju. Nekak prijeten čut prešinja me po vseh žilah. Zrak je čist in svež kakor otročji poljub, solnce svitlo, nebo jasno in modro — kaj hočeš še več? čemu bi tukaj vznemirjal se človek s strastmi, željami in pomilovanjem? Zdaj moram iti k Elizabetskej kopeli, tam zbirajo se vsako jutro vsi topliški gostje.

Prišedši v mesto srečal sem mnogo gostov z žalostnimi obrazi, ki so se počasi pomikali v goro: bili so največ stepni pomeščiki s svojimi družinami, kar sem spoznal na obnošenih, po starem narejenih sukajah moških, in po neokusnej obleki ženskih. Po-

znali so pač vso topliško mladež, kajti gledali so na me z veliko radovednostjo; petrograjski kroj moje vrhne suknje zmešal jim je glave, a ko so zagledali častniško uniformo, obrnili so se proč od mene.

Ženske tu naseljenih družin, rekel bi pokroviteljce kopeli, so prijaznejše. Nosijo kukala in ne sovražijo tako uniforme, prepričale so se že na Kavkazu, da biva pod vojaško suknjo često dobro in goreče srce in pod s številko zaznamovano kapo bister in izobražen um. Te dame so jako mile in ohranijo to milobo jako dolgo! Vsako leto menjajo svoje obožatelje, in to je baje uzrok njih trajajoče prijaznosti. Na ozkej poti k Elizabetskej kopeli došel sem več vojaških in civilnih uradnikov, ki sestavljajo, kakor sem zvedel pozneje, posebni razred ljudij, ki verujejo na moč vode. Pijo mnogo — pa ne vode, sprehajajo se malo, z ženskami pogovarjajo se le mimo grede, igrajo in pritožujejo se, da jim je dolgčas. Oni so pravi gizdalini: kadar zajemajo vodo s

to, kar se je zadnje čase v visokih krogih godilo glede kneza Auersperga, na vsak način smatrati bojem ali celo dvobojem, potem je „prvi kavalir države“ gotovo podlegel del. — Tudi grofa Andrassy-ja navzočnosti na Dunaji pripisovali so fakcijski „visoko politično pomenljivost“ in nek list videl ga je celo pri avilijenci, ko je bil že zdavna odpotoval. Prišel pa je bil grof Andrassy le k pogrebu svojega starega prijatelja in tovariša-ministra grofa Festeticsa; pri Nj. Veličanstvu pa ni bil, dasi bi tudi to ne bilo še nič vznemirujočega. Bil pa je pri grofu Kálnoky-ji, kar pa ne pomenja nobene nevarnosti. Vlada stoji trdno; ugonobila bi je lahko le denica sama. Tako dopisnik „Politike“.

Po **Dalmaciji** razširjena je vest, da je potovanje namestnika Jovanovića na Dunaji v zvezi s političnimi in administrativnimi preustroji. — Tržaški pomorski urad naj bi se opustil ter njegova opravila izročila namestništvoma v Trstu in Zadru; ob enem bi se imel v trgovskem ministerstvu osnovati nov pomorski oddelek, komur naj bi bil načelnik poslanec dr. Klaić. — Kvarnero ima se spojiti z Dalmacijo.

Vnanje države.

Iz **Belgrada** poroča se jako zanimljiva vest, da je princ Peter Karageorgjević odpovedal se svojim pretendentskim pravicam v prid Njeguš-om in da je prepustil svojo stranko v Srbiji na razpolaganje knezu Nikiti. Temu na kljub da je srbska vlada prognala vse Črnogorce iz Srbije in bode baje metropolitom imenovan archimandrit Dučić, ki je zakleti neprijatelj Njegušev. — „Samouprava“ piše, da so vsi srbski škofje protestovali proti novejši crkvenih postavi, trdeč, da jo ne hoté sprejeti niti spolnovati. Temu protestu pridružil se je baje tudi metropolitanski upravitelj škof Mojsije. Na ta način bi se bile torej razmere mej cerkvi in državo le še poostrele in zamotale. Ministri so se neki že posvetovali, kaj jim je storiti proti temu koraku škofov.

Divji rod **Albancev** prizadeva Črnogorcem kakor tudi turški vojski mnogo preglavice. Zadnjič smo poročali, da so Albanci ubili več črnogorskih mejnih stražnikov. Vsled tega dogodka odšli so v soboto štiri bataljoni črnogorske vojske iz okrajev Rjeka, Čerunica, Danilovgrad in Podgorica pod poveljstvom vojvode Marka Miljanova na južnozapadno mejo kneževine. — V petek jutro pa se je vršil pred Skadrom triuren krvav boj mej 600 Malizorci in jednim turškim bataljonom nizamov. Mnogo nizamov je ubitih in ranjenih. Povod temu poboju bila je osveta zaradi dveh na smrt obsojenih Malizorcev.

Vzlic vsem oficijoznim zatrjevanjem vender v **podunavski konferenci** ne vlada občna harmonija. Nekoliko kabinetov se že nekako kesa, da so privolili k izključenju Rumunske, ker še le zdaj uvidevajo težko stališče ob spodnji Dunavi in nje priustjih, ako bi Rumunska hotela sovražno nasprotovati. Prihodnja seja odložila se je na terek, ker ruskemu poverjeniku, baronu Mohrenheimu, še neso bili došli napotki. Rumunija se sedaj močno in resno trudi odstraniti vse dosedanje prepirke in nesporazumke z Avstrijo in jej ponuja mnogo ugodnostij za trgovino in brodarstvo, ako bi tudi poslednja nekoliko v svojih zahtevah popustila. Ako želi Rumunska res odkritosrčno sprijaznenje z Avstrijo, bode to gotovo obema državam v prid. O tem se sedaj baš obravnava.

Berolinska „National-Ztg.“ piše: Sestanku Gladstone-a s Clémenceau-om, kateri se je vršil pred malo dnevi v Cannes, pripisuje se v Londonu in Parizu velika pomemba. V Londonu ima se Clémenceau za bodočega naslednika Gambette.

svojimi opletenimi kozarci iz studenca, drže se prav akademično; civilni nosijo višnjeve robce za vratom, vojaškim pa vise lasje čez ovratnik. Provincijalne dame oni zaničljivo prezirajo in zdihujejo po stoličnih aristokratskih salonih, kamor jih ne puste.

Prišel sem h kopeli. . . . Blizu vrelca stoji majhna hišica z rudečo streho, v katerej je kopalna banja. Nekaj ranjenih častnikov z bergljami in z žalostnimi obrazi sedelo je na klopi. Dame so pa hodile pred kopalniščem gori in doli in pričakovale so učinka vode. Mej njimi bili so nekateri lepi obrazki. Izmej dreves v drevoredu, ki drži ob bregovih Mošuka, pokazal se je včasih pisani klobuk neke dame, ki je ljubila sprehode z moškimi na samem, kajti vselej pokazala se je poleg njenega klobuka vojaška kapa ali pa okrogel klobuk. Na strmejši skali, kjer je bil sezidan paviljon, ki so mu rekali „Eolova harfa“, zbrali so se ljubitelji lepih razgledov in obračali daljegled na Elbrus; mej njimi bila sta dva odgojitelja s svojimi gojenci, ki so prišli zdraviti se bramorjev.

Dopisi.

S slovenskega Štajerskega 18. febr.

[Izv. dop.] (K vprašanju slovenskega uradovanja.) Z radostjo smo pozdravili vest, čuvši o koraku, kojega so storili zopet naši poslanci glede slovenskega uradovanja. Ta korak naših poslancev odobrava gotovo ves slovenski narod, — le da je nekaj premalo energičen. G. pravosodnemu ministru bi se tudi moralo povedati, da sodnijski predstojniki na slovenskem Štajerskem njega ukaze popolnoma ignorirajo, kajti že 1. maja 1882 leta je zapovedal g. minister, da se imajo naročiti slovenske tiskovine, ali znano nam je, da je le 1, reci **jedna** sodnija na slovenskem Štajerskem, koja si je naročila samo nekaj slovenskih tiskovin. Vse naše molbe so zaman — bob ob steno! Da tudi sedanja vlada za „Slovenca nema ništa“, je znano in če naši poslanci ne bojo postopali prav energično ter posnemali vrlih Dalmatincev, ne dosežemo nič.

Iz ust ministrovih pa smo čuli žalibog kaj malo tolažilne besede. Nam ni znano, kako namerava g. minister jezikovno vprašanje pri uradih rešiti, posebno to nam je popolnoma nejasno, da se bode to naše vprašanje dalo z onim dalmatinskim rešiti. Naš §. 13. s. r. je že zdaj toli jasen, (ko bi se nam neugodno ne interpretiral) da bi se morala povsodi na Slovenskem slovenska uloga v tem jeziku rešiti, za Dalmacijo veljavni sodni red (§. 14.) pa se mora še popolnoma in sicer tako preurediti, da bode tam ne samo laški, temveč tudi hrvatski jezik uradni postal. Dalmatinski poslanci bodo tedaj to zahtevali, kar bi bilo glede našega jezika pri uradih že zdaj samo ob sebi umevno, ko bi se, kakor omeneno, zakon pravilno tolmačil. Tudi so razmere v Dalmaciji in pri nas glede prebivalstva, oziroma njega narodnosti, prav različne. V Dalmaciji postavimo imajo Hrvatje tudi v mestih in trgih večino, tu bodo odvetniki in beležniki, (kajti ti so brez male izjeme le v mestih naseljeni) kadar dalmatinski poslanci zahtevano dosežejo, uradovali večinoma v hrvatskem jeziku in prav malo ulog se bode našlo laških. Poglejmo pa, postavim, naše slovensko Štajersko. Mesta so že skoraj popolnoma nemščena, večina odvetnikov in biležnikov je nemčurska, katerim slovenščina od daleč smrdi. Kaj je tedaj pomagano slovenskemu, blažene nemščine popolnem nezmožnemu kmetu, ako mu sme nemčurski odvetnik v nemščini pisane uloge usiljevati? To jezikovno vprašanje bi se dalo na drug prav lahek način rešiti. Vzemimo, postavim, mesto Ptuj in njega okolico. Ptujski okraj šteje po zadnjem številjenju (da vzamemo okroglo število) 52.000 duš. Od teh se je v mestu Ptuj izdalo 2500 za Nemce (?). No dobro, pustimo te „Nemce“, če tudi neso pravcati Nemci, kajti mi Slovenci ne smemo taki nepoštenjaki in tlačitelji biti, nego so naši nasprotniki in recimo, naj se uraduje temu ljudstvu tudi dalje nemški. Kmet, ki bi hotel kacega meščana tožiti, mora ga tožiti nemški, da bode ta razumel, kaj kmet od njega zahteva; a vice versa pa mora meščan to-

žiti postavim Haložana le slovenski in tako smo z ravnopravnostjo na čistem. Mi bi tedaj rekli, kar velja za slovensko Štajersko: prebivalci vseh mest in nekaterih trgov se smejo tožiti le v nemščini, vsi drugi prebivalci pa se smejo tožiti le v slovenščini. Moje osobno mnenje sicer bi bilo, da se upeleje v vseh slovenskih deželah izključljivo slovenski jezik kot uradni; ako hoče teh par Nemcev mej nami živeti, navadijo naj se našega jezika, mi pa jim pustimo Slovence na nemškem Štajerskem. — Na tak ali enak način se bode tem nezgodom v okom prišlo. — c.

Iz Radeč pri Zidanem Mostu 17. februarja. [Izvirni dopis.] Žalostno je, da se iz našega trga malokdaj v časnikih kdo oglasi, da bi naši rojaki zvedeli, kake razmere vladajo pri nas. Pisati bi bilo precej, a omeniti sem primoran samo o jedni stvari, katera sega tako globoko v javno življenje, da bi se pregrešili nad našo mladino, ko bi je na kratko ne objavili. Tukaj imamo trirazredno šolo, katera še napreduje v različnih predmetih, ali bojim se, da ima naša mladež le premalo lepih vzgledov od strani tistih, kateri bi morali biti v obnašanju uzor. O tej zadevi se je [že pritoževalo pri dež. šolskem svetu, a premenilo se še žalibog nič ni. Govorilo se je, da se bode prihodnji dež. zbor na noge postavil ter zahteval, da se za deške šole nepotrebne učiteljice odstranijo ter nadomestijo z moškimi osebjem. Pri nas bi bilo to pač kakor hitro mogoče želeti. Ko bi že slabi vzgled mladeži in starišem več let sem ne trajal, bil bi jaz tudi s tem dopisom molčal, ali naše šole smo postavili le v ta namen, da se naši dečki in deklice pripravljajo za prihodnji stan, ter da se navadijo spodobnega vedenja. Kako je pričakovati to od naše mladine, ko dan na dan vidi pri šoli in zunaj šole reči, katerih bi videti ne smela? V imenu Radečanov prosim, naj se temu komec stori s tem, da se ta ali ona učiteljska moč ogne ter prosi za kako drugo mesto. Kakor je slišati, se tudi drugod gode take slabvzglede dajoče komedije. Kakor sem pri zadnjem sejmu v Sevnici zvedel, se tam sploh bolj možato obnašajo, ker narodnjaki odločno odbijajo srčne ponudbe nemškutarških učiteljic. Tako je prav. Svoji k svojim!

Pri tej priliki naj še opomnim naš dež. šolski svet, če bi ne bilo časa primerno, da bi se šola na Studenci, katero obiskuje samo okoli 35—40 otrok, preustrojila v jednorazredno. Čemu za tako malo število otrok, ki je komaj za 1 učitelja, vzdrževati 2 učiteljske moti!

Iz Sevnice na Savi 16. februarja. [Izv. dop.] Že od nekaj je bilo in bode v vsacem narodu ljudij, kateri so več ali manj ubožni na duhu, da ne vedo ločiti dobro od slabega, ter niso zmožni samostojno misliti. Znano je čitateljem, da se je pri nas v jesen že prav pridno začela puliti ljulika iz pšenice. Našlo se je sicer škodljive zeli prav malo. Tako našemu narodu škodljivo zelišče vrgli smo za Savo in glej, prigodilo se je, da je iz smradljivega zeliščnega kupa pricimila pšenica; izruvali smo

Obstal sem na konci hriba ter naslonjen na ogel hišice ogledaval lepo okolico, kar zaslišim za seboj znan glas.

— Pečorin, ali si že dolgo tukaj?

Obrnil sem se in zagledal Grušnickega! Objela sva se. Seznanil sem se bil z njim v aktivnej armadi. Ranjen bil je v nogo, ter je pred jednim tednom odšel v toplice.

Grušnicki — praporščik. On je samo jedno leto v službi in nosi na nek poseben gizdalinski način svoj plašč. Na plašči visi mu vojaški križec za zasluge. Lepe rasti je, rujave kože in črnih las; na videz prisojal bi mu 25 let, dasi jih ima komaj 21. Govori hitro in mnogo; on spada k onim ljudem, ki imajo za vsak slučaj v življenju pripravljene lepo zvoneče fraze ki ne vedo kako lepa je prostodušnost ter se bahajo z nenavadnimi čuvstvi, gorečimi strastmi in izrednimi trpljenji. Napravljati utise, to je njih jedina slast, in često zmešajo romantičnim provincijalkam glave. V letih postanejo ali mirni posestniki ali pa pijanci, včasih pa tudi oboje. V njih srci na-

haja se marsikako dobra lastnost, a ne za oreh pezeje. Grušnicki ljubil je strastno deklamovanje; obsul je vas z besedami, kakor hitro je prestopil goror mejo navadnih pojmov. Prepirati z njim se nesem mogel nikoli. On ni odgovarjal na vaše besede, ne vas poslušal. Kadar ste prenehali govoriti, začel je dolgo tirado, ki je na videz bila v nekakej zvezi s tem, kar ste vi povedali, v resnici pa le nadaljevanje njegovega lastnega govora.

Bil je še precej bistrega uma, njegovi epigrami bili so zabavni, a nikoli ne zbadljivi: on ne bo nikogar ubil z besedami, on ne pozna ljudij in njih slabih stranij, kajti ukvarjal se je vse življenje le sam seboj. Njegov namen je — postati junak kakega romana. Toliko se je že prizadeval prepričati druge, da on ni za ta svet ustvarjeno bitje ter da ga muči neka tajnostna bol, da že sam to verjame. Radi tega nosi tako ponosno svoj debeli vojaški plašč. Jaz sem ga do dobrega spoznal, zato pa tudi ne mara zame, dasi sva si na videz dobra prijatelja. Grušnicki velja za hrabrega vojaka; videl sem ga

tedaj to pšenico ter jo posadili nazaj na našo njivo. —

Otroci si že po ulicah pripovedujejo, da je iz Zasavske začasne brezverske šole že nazaj v domačo šolo prestopilo 8 otrok, uvidevši, da je pouk ničev, da tujega privandranega privatnega učitelja ne razumó, ter da si ne morejo pridobiti potrebnih vednostij za prihodnje življenje. Tudi graščak turistiškega grada (Ruckenstein), ki je tudi ud nemškega „Schulverein-a“, je svojega sina iz te šole iztrgal. Vender je izprevidel, da je začasni učitelj za vse drugo poprej zmožen, nego mladež na pravo pot peljati ter jo vzbujati za vse dobro in plemenito. Izročiti so hoteli tudi to ponemčevalko v področje krajnega šolskega sveta, a izpodletelo jim je. Krajni šolski svet je protestiral ter obsodil ta izrodek.

Nemškutarji so si sedaj izvolili odbor, ki obstoji iz štirih mož, in načelnik tega odbora je gospod Edvard Kavčič, ki se je pred desetimi leti našej veri javno odpovedal. Temu možiceljnu le čestitamo, da se je na tako častni vrhunec povzdignil, kajti študiral je samo našo ljudsko šolo, tedaj je v vseh znanstvenih strokah nevesč. Zato mu moramo tudi sevniški narodnjaki vsako krivo dejanje odpustiti, ker ni zmožen ločiti dobrega od slabega.

Z Goriškega 12. februarja. [Izv. dop.] (Naši šolski katehizmi?) „Za otroke je prav dobro še le dosti dobro!“ dejal je kedaj umen učitelj. In res vidimo, da se sedaj gledé šolskih potrebščin vse natanko pretresuje in presojuje, primerja in izbira: za to, da bi se laže in bolje popolnem doseglo namen. (Pregosto spreminjevanje ni dobro — za potrebo pa!) O naših katehizmih — t. j. pomagališ k poučevanju v kršč. kat. nauku — pa tega ne moremo prav trditi.

Že zdava je pri nas zapovedan in se rabi katehizem, ki ga je zložil bl. P. Kanizij l. 1554. Ta ima več nedostatnostij že gledé sestave, razvrščenja tvarine in stvarnega razlaganja ali obravnave. — Po pravici se je bil l. 1881 v goriškem cerkvenem listu (gl. Folium 1881. str. 185 itd.) oglasil izveden gospod, ki je s tehtnimi razlogi dokazoval potrebo novega katehizma za slov. ljudstvo. Priporočal je v ta namen katehizem Deharbov, ki je bolj jasen, logičen, praktičen. Ta spis učenega gospoda je vreden vse hvale in resnega premisleka!

Zraven tega hočem še nekaj družega omeniti. V oči me bôde, ko vidim večkrat, da je v naših katehizmih slovenščina tako neródna — napojena nemškega duha! — Šolskih bukev se vender tudi pri nas mnogo razproda; tedaj je menda treba o svojem času novega natisa. No — mislil bi človek — takrat bodo pa dotične oblasti poskrbele, da se vsaj jezik kaj popravi, kakor je času in jezikovemu razvoju primerno. Pa ne — napravi se vse bolje z lahka; dene se knjigi na čelo: „pretiskano kakor l. 18.“ ali kaj jednacega — in stvar je gotova. Od tod pride, da imamo v l. 1883 tako čudno slovenščino nameščeno na nekih krajih v tej knjigi. To bi pač moralo drugače biti! Že tvarina sama je večkrat težavna zaradi svoje abstraktnosti; tudi

že v boji: maha s sabljo, kriti in sili naprej, ter oči se mu blesketajo. To ni prava ruska hrabrost...

Jaz ga tudi ne ljubim; čutim, da se bova kedaj zadela na ozkem potu, — kar za jednega izmed naju ne bo dobro.

Njegov prihod na Kavkaz — je tudi posledica njegovega fanatizma. Dobro vem, da je pred odhodom pravil kakej lepej sosedki z mračnim obrazom, da ne gre kar tako služiti, temveč umreti; kajti, in tu je pač zakril oči z roko in nadaljeval tako-le: „ne, toda vam (ali tebi) tega ni treba vedeti! Vaša čista duša bi zatrepetala! Da, čemu bi vam pravil? Kaj sem jaz za vas! Vi bi me ne razumeli...“ in tako dalje.

Meni samemu je pravil, da uzrok, zakaj je stopil v K. polk, ostané večna tajnost mej njim in mej nebom.

Sicer pa je bil Grušnicki, kadar je odložil svoj tragični plašč, dokaj ljubezniv in zabavljiv. Rad bi ga videl pri ženskah: to, mislim, se povišuje!

(Dalje prih.)

stvarna sestava — sem dejal zgoraj — je večkrat v tej knjigi nedostatna (pomanjkljiva), nelogična: vrhu tega pa še jezik napravi težave! Komaj zna otrok malo „skladati“, pa že mora požirati tiste „urgermanske“ stavke, ter zbirati jim po knjigi razcepljene ude, če hoče dobiti govoru pomén. Potem ni čudo, da se mu zdi neka „kazen“ — kadar se mora učiti te neslov. slovenščine. Ako je pa učencu težavno učenje, občuti to tudi učitelj — in to kako!

Tedaj? — Želeti bi bilo v vsestransk dobiček, da bi se naši katehizmi ob novem natiskovanju popravili, če ne še stvarno kakor bi trebalo — vsaj v jezikovnem obziru. Oskrbite nam slovenske katehizme!

Od Pesnice 14. februarja. (Gospodar-ske skušnje.) Tukaj se je iz Českega naselil g. J. Vacek in lani poskusil z grahom in novo pšenico. Imel je precej sreče, kakor sledeče vrstice kažejo. Lani spomladi je za grah odbral 600□° (21.6 ar) veliko njivo, krompirišče, ki je za krompir bilo pognojeno. Njivo poseje z grahom, navadnim zelenim, 40 litrov. Seme se plitvo podorje in gladko povlači. Tako ostane njiva do žetve. Pridelalo pa se je 8 1/2 hektolitra lepega graha po 80 kilo hektoliter = 680 kil, in 1 1/4 hekt. slaberega graha, ki je zelo dober za polaganje svinjam in kokošim, bodi surov ali kuhan. Ta slabiji grah bil je vreden blizu 5 gld. Od dobrega graha ostane za domače potrebe 80 kilo, 600 kilo pa kupi g. A. Schröfl v Mariboru in plača za 100 kilo 12 gld. Ves grah, 680 kilo, po 12 gl. 100 kilo, je torej vreden bil 81 gld. 60 kr. in s slamo vred, ki je dobra za polaganje kakor seno, 10 gld. več, toraj vkup 96 gld. 60 kr. Seme je veljalo 5 gld., delo je stalo 8 gld., vsi potroški 13 gld. Njiva je toraj vrgla 83 gld. 60 kr. čistega dohodka. Grah se da lahko kuhati, dobro in hitro, ter je tečna hrana, posebno delavcem. Malo graha zadostuje kot živež večej rodbini. Jeseni l. 1881 je g. Vacek posejal na 5 oralov deteljisča in koruzišča brez nove pognojitve z novo menjavno pšenico (Wechselweizen) in pridelal 145 vaganov, po 50 kilo = 7250 kil izvrstne in 6 vaganov, po 22 kilo = 132 kilo slabere pšenice, torej vkup 151 vaganov ali 7382 kil. Semena je bilo usejanega 7 hektolitrov in nekaj čez. To kaže, da so v Slovenskih goricah tudi njive dobre, treba jih le prav obdelovati.

„Slov. Gosp.“

Domače stvari.

(Čestitanje.) Včeraj dopoldne šla so vsa narodna društva: „Matica Slovenska“, „Čitalnica Ljubljanska“, „Dramatično društvo“, „Glasbena Matica“, „Sekol“, „Narodni dom“, „Narodna tiskarna“, „Narodna šola“, „Učiteljsko društvo“, „Obrtno društvo“, „Katoliško društvo“, „Pomočno obrtno društvo“, „Šišenska Čitalnica“, i. t. d. častitat gosp. deželnemu predsedniku Winklerju. Isto tako tudi mestni zastop, trgovska in obrtniška zbornica, notarska zbornica in vse razne oblasti in korporacije, katere niso bile že prejšnji dan.

(„Podoknica“,) katero je napravil pevski zbor ljubljanske Čitalnice preteklo soboto zvečer gospodu deželnemu predsedniku Winklerju, izpala je sijajno in privabila par tisoč občinstva. Pevcev bilo je 58, „Sokoli“ pa so vzdržavali red. Peli so se trije zbori: Nedvčdova „Častitka“, Gerbicev „Slovanski brod“ in Bendlov „Svoji k svojim“, vse tri skladbe izvrstno in s tolikim efektom, kakor je možno le pri društvu, ki razpolaga z najboljšimi glasovi. V prvem zboru vpleteni čveterospevi peli so gg. Meden, Štamcer, Juvanec in Paternoster, v zadnjem pa gg. Razinger, Štamcer, Pucihar in Paternoster. Gospodje pevci smejo na ta svoj nastop biti ponosni, kajti njih petje izzvalo je splošno izredno priznanje, katero bi bilo pa še izdatnejše, ako bi nekaterniki mej občinstvom imeli toliko takta, da bi bili mej petjem bolj mirni.

(Iz Celja) se nam piše v 18. dan t. m. o boleznih staroste štajerskih Slovencev gosp. dra. Štefana Kočevarja: Zbolel je pred jednim tednom

vsled prehlajenja in pokvarjenja želodca jako nevarno. Njegova prava bolezen je „bronchitis“, in da si so sicer njegove telesne moči dovoljne, se je vender, ker je srce slabo in ker je bolnik že 73 let star, bati katastrofe. Do sedaj lečil ga je mestni župan dr. Neckermann, včeraj pa je prišel še zdravnik iz Gradca, ki je tudi konstatoval jako ozbiljni položaj. Vsled tega zavlada je v narodnih krogih velika žalost, a vender gojimo nado, da nam Bog blagega, uzornega in obče ljubljenega domoljuba še ohrani.

(Gospod profesor M. Pleteršnik) dobil je od ministerstva za letošnje in za bodoče šolsko leto odpust v ta namen, da izgotovi slovensko-nemški del Wolfovega slovarja. Za tekoče šolsko polletje bode g. Pleteršnik poučeval samo še v 8. gimnazijskem razredu, v bodočem letu pa bode predavanja popolnem oproščen, da vse svoje moči posveti težavnemu a prepotrebemu delu, pri katerem si bode gosp. profesor za svoje požrtvalno delovanje pridobil hvaležnost vsega naroda slovenskega.

(Gosp. Trtnik) nadomestoval bode kot suplent gosp. profesorja M. Pleteršnika v tretjem gimnazijskem razredu.

(Imenovanje.) Gosp. Aleksander Rozman, c. kr. okrajni sodnik v pokoji imenovan je notarjem v Bovci.

(Gosp. Anton Geba) v Ljubljani imenovan je članom elektro tehničnega društva na Dunaji.

(Pasji kontumac.) Gospodarje psov opozarjamo, da vsled razglasa ljubljanske mestne gosposke dne 28. decembra 1882 št. 19629 pasji kontumac v Ljubljani tako kakor v področji okrajnega glavarstva ljubljanske okolice traja še do 23. dne prihodnjega meseca marca.

(Akad. lit. zab. društvo „Triglav“ v Gradci) volilo je pri občnem zboru 17. t. m. odbor za drugi tečaj. — Voljeni so: gg. Franjo Šuta, pravnik, za predsednika; Franjo Božič, medicinec, za podpredsednika; Vladimir Žitek, pravnik, za tajnika; Milko Korber, pravnik, za blagajnika; Lojze Virbnk, filozof, za knjižničarja; Tone Krsnik, pravnik, za soveťa; za namesnika pa pravnik; Adolf Jurca in Franjo Novak. — Prejšnjemu odboru izreklo je društvo sa njegov trud zaslužen zahvalo. — Bivšega blagajnika g. Pučka vestno sestavljeno, po svojej vsebini jako ugodno poročilo prouzročilo je občno zadostovanje. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rudolfovo 19. februarja. Mestni odbor v Rudolfovem je v večerni seji 18. februarja c. kr. deželnega predsednika, preblagega, visokorodnega gospoda Andreja Winklerja izvolil častnim meščanom.

Zahvala.

V korist knjižnice akademičnega društva „Slovenije“ na Dunaji blagovolili so zopet darovati: častiti gospod dr. Miroslav Babnik, dvorni in sodnijski odvetnik na Dunaji, 2 1/2 letnika „Gerichts-Zeitung“, 3 letnike „Juristische Blätter“ in 13 družih knjig; častiti gospod Ivan Brolich, c. kr. računski sovetnik na Dunaji, 2 gld., in častita gospoda stud. jur. Rozina Fran in Josip Penizek, pisatelj na Dunaji, vsak po jedno knjigo.

Podpisani odbor smatra za svojo najprijetnejšo dolžnost, da v imenu društva vsem imenovanim darovateljem izreče iskreno zahvalo.

Ker je knjižnica za naše društvo velike važnosti, prosimo uljudno vse častite domoljube, da jo blagovolijo tudi v bodoče dejanstveno podpirati. Knjige in doneske vzprejema gospod Ziga Sežun, c. kr. uradnik (Wien, VIII., Lange Gasse 52).

Na Dunaji, 15. februarja 1883.

V imenu odbora:

Rud. Pukl,
t. č. predsednik.

E. Orožen,
t. č. knjižničar.

J. Lončar,
t. č. tajnik.

Loterijne srečke 17. februarja.

V Linci: 58, 49, 10, 26, 3.
V Trstu: 28, 3, 90, 85, 34.

Tujci:

18. februarja.

Pri **Slonu**: Vodničar z Dunaja. — Mulley iz Spodnjega Logatca.
Pri **Malič**: Mosec z Dunaja. — Kaummedar iz Ljubljane.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
15. febr.	7. zjutraj	745.10 mm.	+ 2.8° C	sl. jvz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	744.16 mm.	+ 5.0° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	744.36 mm.	+ 1.6° C	sl. zah.	obl.	
16. febr.	7. zjutraj	741.90 mm.	+ 1.6° C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	741.70 mm.	+ 3.6° C	brezv.	obl.	dežja.
	9. zvečer	742.72 mm.	+ 1.6° C	sl. vzh.	obl.	
17. febr.	7. zjutraj	743.30 mm.	+ 0.0° C	sl. bur.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	743.14 mm.	+ 4.3° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	744.68 mm.	+ 0.4° C	sl. bur.	obl.	
18. febr.	7. zjutraj	744.06 mm.	- 2.0° C	z. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	742.44 mm.	+ 0.1° C	z. vzh.	obl.	snega.
	9. zvečer	742.28 mm.	- 2.6° C	z. vzh.	obl.	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je bil še vedno skoro povsod zelo visok in je ostal sploh nespremenjen; srednji razločki mej maksimumom in minimumom so ostali skoro ravno tisti. Temperatura je v zadnjih dneh za spoznanje pala ter postala ali normalna ali je pa stala le neznatno nad normalom; razloček mej maksimumom na jugu in mej minimumom na vzhodu je znašal 13° C. Vetrovi so bili sicer zelo spremenljivi in tudi močnejši, vendar so prevladovali vzhodni in severni nad južnimi in zahodnimi. Nebo skoro povsod večinoma oblačno, vreme vsled visocega stanja barometrovega precej stanovitno.

Dunajska borza

dné 19. februvarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld.	20	kr.
Srebrna renta	78	60	"
Zlata renta	96	70	"
5% marcna renta	92	90	"
Akcije narodne banke	828	—	"
Kreditne akcije	297	—	"
London	119	70	"
Srebro	9	—	"
Napol.	—	49 1/2	"
C. kr. cekini	5	64	"
Nemške marke	58	55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	118	25
Državne srečke iz l. 1864	100	170	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	96	75	"
Ogrska zlata renta 6%	119	20	"
4%	87	65	"
5% papirna renta 5%	86	30	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	80	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	50	"
Kreditne srečke	100 gld.	170	75
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	118	40
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	25	"

Poslano.

(4-4)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
IZ GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolj okrepljujuče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
kas I slasticah za **(PASTILLEN)**
prebavila
malaz se kod **Hinke Mattonija** (Karlovi variu Českoj).

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba,
treba ostro paziti.

15 leten deček,

ki je l. gimnazijalni razred dobro dovršil, ponuja se kot učenec v kako štacuno. Ponudbe pod šifro **J. S. 11** pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.
(94-3)

Absolviran jurist

išče nameščenja pri advokatu ali notarji. Naslov: **A. A. poste restante Radovljica** (Radmannsdorf).
(92-3)

Izdatelj in odgovorni urednik **Makso Armič**.

Pri založniku **Konst. Tandler-ji** v Gradci in pri vseh trgovinah za muzikalije dobi se:

„Veteranska koračnica“,
(cena 55 kr.) in (68-3)
„Vrtnica“,
(cena 50 kr.), zložil **Fran Jurkovič**.

Št. 2231. (91-2)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 prov. obč. reda za mesto Ljubljana magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za dopolnilno volitev mestnega zastopa, ki se ima letos vršiti

od dné 11. februvarja do vštete dné 10. marca t. l.

v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

Ugovori zoper te imenike, bodi si, da je vanje upisan kdo za volitev neopravičen, ali da je izpuščen kdo, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni v pravem razredu upisan, morajo uložiti se najpozneje do zadnjega gori določenega, t. j. do dné 10. marca t. l.

Ta razglas daje se na znanje bišnim posestnikom, da svoje za volitev opravičene stranke nanj opozorijo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 10. februvarja 1883.

Umetne (574-49)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin
zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Marijinceljske kapljice za želodec,
neprešežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in neprešežno zoper neslast do ječi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kisló podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pecek in pčeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper kró v želodci, prebloženje želodca z jedjo ali pijačo, órve, zoper bolezní na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna **Gabriel Piccoli**, na dunajske cesti; lekarna **Josip Svoboda**, na Preširnovem trgu. V Novem mestu: lekarna **Dom. Rizzoli**; lekarna **Josip Bergmann**. V Postojni: **Anton Leban**. V Gorici: lekarna **A. de Gironcoli**. V Ajdovščini: lekarna **Michael Guglielmo**. V Celju: lekar **J. Kupferschmied**. V Kranj: lekar **Drag. Šavnik**. V Kamniku: lekar **Josip Močnik**. V Radovljici: lekar **A. Roblek**. V Sežani: lekar **Ph. Ritschel**. V Črnomlju: lekar **Ivan Blažek**.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisnena besede: **Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker**, sklenica mora biti zapečatená z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nájmo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučají takoj naznájijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci.
(487-76)

Deželna vino- in sadjerejska šola na Slapu pri Vipavi prodaja jako lepe z najboljšimi sortami požlahtnene **hruške**, in sicer: visokodebelnate (1.5 m.) po 50 kr., poldebelnate po 40 kr.

Vodstvo deželne vino- in sadjerejske šole na Slapu, v dan 17. svečana 1883. (99-1)

Dobri akvisitêrji

za „**EQUITABLE**“, zavarovalno društvo za življenje v Zjedinjenih Državah (Novo podjetje, l. 1882 — 158 milijonov gld.) vzprejmejo se takoj za dobro plačo. Reference se zahtevajo. Dopisi do glavnega zastopa na **Dunaj, I., Elisabethstrasse 10.** (100-1)

Zoper jetiko!
Radgostski
univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtlički,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pism razpolagajo se v prepričanje.

G. lekarnarju **J. Seichertu** v kopelji Rožnovi.

Izvolite mi zopet s poštnim povzetjem poslati 10 škatljic svojih izkušenih „rožnovskih maho-rastlinskih celtličkov“, kajti ti celtički mojej soprogí izvrstno blažijo kašelj, kateri jo úže od zime počenša hudo nadleguje. Protitej bolezni zdaj ne pomorejo nobedna zdravila — osobito ne mogo rabiti nobedni opijati. Zatorej potrebujem večje zaloge, ker mi je prva pošiljatev Vaša úže skoraj pošla.

Z vsem spoštovanjem se priporoča
Med. in kir. dr. **J. Matousek**,
mestni zdravnik.

V Ustji, dne 5. septembra 1876.

Vaše blagorodje!

Prosim, da mi s povzetjem blagovoljno pošljete 2 zavitka svojega „radgostskega univerzalnega čaja“ — njega dobremu učinku se ima moja žena zahvaliti, da se jej je stara bolezen zdajno boljšala.

Spoštovanjem

Janez pl. Szabo.

V Smolniku (na Ogerskem, Cipski komitat), dné 25. aprila 1878.

G. lekarnarju **J. Seichertu** v kopelji Rožnovi

Po zelo težavnih marših v Turčiji sem si nabavil hudo pljučnico. No, denes se usojam za priložena 2 gold. ujudno prositi Vas, da mi pošljete svojih slavnih rožnovskih maho-rastlinskih celtličkov ter radgostskega univerzalnega čaja. (136-1)

Sè srčnim pozdravom se beležim

J. Novotny.

car. ruski kapelnik, zdaj na odpustu v Dušniku pri Rovdnici Češka.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeni čaj, veja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi **1 gld. av. v.** Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtličkov **50 r.** Za kolek in zavijanje pa **10 kr.** posebe.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtički dobivajo se vedno le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnovi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge s'edeči lekariji: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Čejbek** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradcu, **A. Marek** in **J. Kupferschmied** v Celju, **O. Russheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rotenmanu, **W. Thurnwald** v Celovcu.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepljenje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja **70 kr.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopeljski Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah. Izvirna sklenica **70 kr. av. v.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več. Pravi se dobi samo naravnost iz lekarne v Rožnavi (Moravska). (0-4)